

ת"פ 6145/10/21 - מדינת ישראל ע"י נגד ישראל לוי-בעצמו ע"י

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 6145-10-21 מדינת ישראל נ' לוי

כב' הש' יובל ליבדרו

המאשימה:

נגד

הנאשם:

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ציון קינן

ישראל לוי-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד יהודית אביטן

גזר דין

מבוא

1 הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן האוחז בשלושה אישומים והמייחס לו 75 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיפים 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירות רבות של ייצוא סמים מסוכנים, עבירות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 ו-34 עבירות של מסירת ידיעות כוזבות, עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

2. במסגרת ההסדר הגיעו הצדדים להסכמה חלקית לעניין העונש במסגרתה המאשימה הגבילה את טיעוניה לעונש של 12 חודשי מאסר וזאת לאחר שהנאשם ישלם למדינה סכום כולל של 1.2 מיליון ₪ המורכב מהסרת המחדל למע"מ בסכום בסך של 492,932 ₪ (סכום אותו כבר שילם) והיתרה כקנס, בעוד שהנאשם טען לעונש באופן "חופשי".

כתב האישום

3 הנאשם הינו רופא אשר הפעיל אתר אינטרנט בשם "אלישך" למכירת תרופות ושילוחן למקומות שונים בעולם, לרבות ארצות הברית ורוסיה. את התרופות הנאשם רכש בבתי מרקחת שונים תוך שימוש במרשמים פיקטיביים, בהם מילא פרטי מטופלים פיקטיביים, תוך שימוש בצילומי דרכונים ישנים שהיו ברשותו. בנוסף, במטרה לקבל את התרופות הציג הנאשם לבתי המרקחת מצג שווא לפיו המטופלים הפיקטיביים היו אזרחים זרים המטופלים אצלו בתיירות מרפא. בין השנים 2016-2019 מכר הנאשם ושלה לחו"ל אריזות המכילות תרופות שונות, בהן פנטנול וריטלין על-פי הזמנה באתר האינטרנט אותו הפעיל.

למרות השימוש במרשמים הפיקטיביים, הרישהתרופות נשלחו למטופלים אותם איבחן הנאשם באמצעות שיחות או באמצעים שונים ללא תיעוד. התרופות אותן שלח הינן תרופות אותן רכש בבתי מרקחת באמצעות מרשמים אותם הנפיק בעצמו. בנוסף, בשנים הרלוונטיות לכתב האישום נהג הנאשם לייצא תרופות ולדווח כי מכר דוגמיות וזאת על מנת לזכות בפטור ממס ערך מוסף. בסך הכל, השתמש הנאשם ב-750 מרשמים פיקטיביים באמצעותם רכש תרופות ואותן מכר באמצעות אתר האינטרנט בסכום של כ-2.6 מיליון ₪. הנאשם דיווח למע"מ 34 דיווחים כוזבים לפיהם

הכנסותיו הן כביכול מיצוא ולכן מדובר בעוסק פטור ממע"מ, תוך שהסתיר העובדה כי ייצא תרופות ללא היתר, ומכאן שמדובר בעסקה שאינה חוקית ולכן היה עליו לשלם את המע"מ. דיווחיו הכוזבים למע"מ חסכו ממנו מס בשיעור של 424,982 ₪.

ראיות לעונש

4. ב"כ הנאשם העיד לעונש את גב' פשנוב גלינה מזכירה במרפאה של חברת תיירות מרפאה ואת מר איגור קמינסקי שעבד כמדריך טיולים בחברת תיירות מרפא.

גב' פשנוב העידה כי עבדה יחד עם הנאשם כ-6 שנים, כי הנאשם הוא אדם עם לב גדול וטוב העושה הכל מאהבה וכי כרופא הוא עושה כל מאמץ להציל חיים של אנשים שפונים אליו. גב' פשנוב שיתפה כי לפני כמה שנים הוא טיפל בשתי חברות שלה ממוסקבה שחלו בסרטן השד ולאחר טיפולים בארץ הן נרפאו והן מודות לו על כך.

מר קמינסקי מסר כי היה מטופל כ-20 שנה אצל אשתו של הנאשם שהיא פסיכיאטרית ובעזרתה שולב כמדריך טיולים של תיירי מרפא שהגיעו לישראל. מר קמינסקי הגדיר את הנאשם כ"תותח" ושיתף כי היו פעמים שהנאשם שילם את עלות הטיפולים לתיירים שלא היה להם כסף ואף העביר תרופות מבלי לגבות כסף.

ב"כ הנאשם צרפה מסמכים שונים כראיות לעונש.

ממכתב עליו חתומים 20 מנהלי מחלקות בעבר ובהווה בבית חולים "סורוקה" עולה בקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות בבית חולים "סורוקה". החתומים על המסמך העידו על אופיו הנוח ועל מעשיו הטובים של הנאשם.

ממסמכי ועדת המשמעת עולה שהנאשם הגיש ביום 26.1.2022 בקשה לביטול רישיונו לעסוק ברפואה לצמיתות ולייתר את ההליך המשמעת התלוי כנגדו בשל התדרדרות חמורה במצבו הרפואי והקוגניטיבי. ממסמך שצרפה ב"כ הנאשם לאחר דיון הטיעונים לעונש עולה כי בקשתו של הנאשם התקבלה ורישיונו לעסוק ברפואה נשלל לצמיתות.

מחוות דעת נוירולוגית (20.1.2022) שצרפה ב"כ הנאשם עולה כי ממכלול הנתונים עלה תמונה של תסמונת נוירו-התנהגותית מוחית אורגנית אצל הנאשם, כי הנאשם לוקה בירידה קוגניטיבית, מתקשה במחשבתו, אינו מבין דבר מתוך דבר, אינו מסוגל לצפות את השלכות מעשיו, התנהגותו אינה מתוכננת, אינו מזהה את שגיאותיו ואינו מודע לליקוייו.

מסיכום הערכה נירופסיכולוגית (18.11.2020) שצרפה ב"כ הנאשם עולה כי הממצאים מעלים חשד לנזק מוחי, כי לצד תפקוד תקין של הנאשם נמצאו הפרעות וליקויים בתפקודי הלמידה והזיכרון המילוליים, בתפקודים ניהוליים וביכולת האנליזה וההסקה, בתפקודי המעקב והזיכרון החזותי, תפקודי שפה ממוצעים בשפה הרוסית ונמוכים בשפה העברית.

טיעוני הצדדים

5. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי יש לראות בכלל האישומים והעבירות המיוחסות לנאשם כאירוע אחד מתמשך הנועד לתכלית אחת של רווח כספי. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר. בהתאם להסדר הטיעון המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו בכל אחד מהאישומים ולחומרה במעשיו של הנאשם לרבות לתכנון המדוקדק שקדם לביצוע העבירות, לתחכום, לחלקו הבלעדי של הנאשם כמתכנן ומבצע, לניצול של מעמדו ותפקידו של הנאשם בביצוע העבירות, לניצול יחסיו עם עובדי בתי המרקחת ולנזק שנגרם ביחסי האמון בין רופא לרוקח, לנזק הכלכלי הציבורי שנגרם (אותו שילם עם הסרת המחל), למספר העבירות הגדול ולכמות הגדולה של התרופות שנמכרו ולמניע של הנאשם בביצוע העבירות. המאשימה טענה כי מצבו הרפואי של הנאשם לא יכול להצדיק הימנעות מהשתתפות עונש מאסר עליו, וזאת בשל האינטרס הציבורי בהרתעה בעבירות אלו. המאשימה הוסיפה כי חוות הדעת הנירופסיכולוגית מלמדת על מצבו הקוגניטיבי הנוכחי של הנאשם ולא על זה שהיה לו בעת ביצוע העבירות. המאשימה טענה כי נוכח ייחודם וחריגותם של מעשי הנאשם לא נמצאה פסיקה נוהגת מתאימה, אם כי הפנתה לשתי פסקי דין של מקרים דומים.

6. **ב"כ הנאשם** טענה אף היא בכתב לעונש והשלימה טיעוניה על-פה. ב"כ הנאשם עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי. בנוסף, עתרה ב"כ הנאשם להימנע מהשתתפות קנס נוסף על הנאשם לנוכח הסכומים אותם שילם עד כה הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות הייחודיות בהן בוצעו העבירות לרבות לעובדה כי הנאשם הקים את החברה (חברת אלשיך) לאחר שמרפאת התיירות שהקים ובמסגרתה טיפל במטופלים מחו"ל נסגרה כתוצאה ממדיניות ארצות הברית; כי הנאשם שמר על קשר רצוף ואינטנסיבי עם חלק ממטופליו שנזקקו לתרופות נרקוטיות לשיכוך כאבים; כי האתר שהקים במסגרת החברה שהקים לא פורסם או שווק לכל דורש אלא רק למי שהנאשם הפנה אותו לאתר או דרך הרופאים המטפלים שלהם בחו"ל ולכך שמכירת התרופות הייתה במסגרת מתווה לפיו הנאשם נתן שירותי ייעוץ רפואי למטופלים בחו"ל; כי הנאשם מכר למטופליו ולמטופלי הרופאים מחו"ל שהיו חולים אונקולוגיים תרופות נרקוטיות; כי ברוב המקרים קדם לכך ייעוץ רפואי מקדים; כי שתיים מהתרופות שמכר ענו להגדרה של סם ונמכרו לחולים אונקולוגיים שסבלו מכאבים ושלא הייתה להם יכולת לרכוש אותן במדינת מושבם או שהתרופות במדינות מושבם היו ברמה נמוכה.

ב"כ הנאשם הפנתה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם חוקריו ולכך שהמניע העיקרי של הנאשם היה להביא

מרפא ולהקל על סבלם של חולים.

ב"כ הנאשם הפנתה למצבו הבריאותי של הנאשם, לעובדה כי הוא כבד שמיעה ברמה גבוהה (מה שהיווה את הסיבה בגינה לא התבקש תסקיר שירות מבחן), לתרופות שהוא נוטל לשיכון כאבים הגורמות בין היתר לפגיעה קוגניטיבית. בנוסף הפנתה לשתי חוות דעת רפואיות בעניינו של הנאשם וביקשה להתחשב בממצאים הניורופסיכולוגים שבהן, מהן עולה חשש לנזק מוחי, לליקויים בתפקודים הניהוליים, לכך שהנאשם אינו מסוגל לצפות את השלכות מעשיו ועוד. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם לא שיער שהתרופות הנרקוטיות יגיעו לצרכני סמים, כי הוא ראה בהן תרופות וכפועל יוצא, סבר שפעל "רק" ללא היתר של משרד הבריאות, היינו כשל כשל ניהולי בלבד.

ב"כ הנאשם טענה כי כלל המכירות שבוצעו באתר דווחו בספרי החברה כעסקאות והנאשם לא ניסה בשום שלב להעלים את הכנסותיו מה משמלמד על חוסר תחכום ומרמה; כי הרווח בסך 2.6 מיליון המצוין בכתב האישום הינו לכאורי בלבד; כי הדוחות השנתיים שבין השנים 2016-2019 מראים הפסדים וחוסר כדאיות כלכלית.

ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבות חייו האישיות של הנאשם, לעשייתו פורצת הדרך והחדשנית בפעילותו המקצועית והניהולית, לקריירה ולתרומה שלו לחברה, לעובדת היותו נעדר עבר פלילי, לחרטה הכנה שהביע, לעובדה כי הסיר את המחדל, לקנס הגבוה שהסכים לשלם מבעוד מועד, להודאתו בהזדמנות הראשונה, לחסכון בזמן שיפוטי, לפגיעה בשמו, בתדמיתו ובמוניטין שצבר, להליך המשמעת במסגרתו הותלה רישונו לחצי שנה כהחלטת ביניים עד למתן גזר הדין ולבקשה שהגיש לבטל את רישונו לעסוק ברפואה לאחר כ- 47 שנים, לצמיתות שהתקבלה זה מכבר ולפגיעה המורלית וביכולת להשתכר הנלווית לכך.

ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה גם למסמכים השונים שצרפה, לרבות לפניית חבריו הרופאים של הנאשם, למסמכים הרפואיים על אודות מצבו של הנאשם והמסמכים הקשורים בביטול רישיון הרפואה של הנאשם.

ב"כ הנאשם הדגישה בטיעוניה על-פה כי אל האתר במסגרתו נמכרו אותן תרופות הופנו פציינטים מרחבי העולם לאחר שאובחנו על ידי הנאשם או על-ידי רופאים נוספים ולא פציינטים של אותה חברת תיירות מרפא כפי שניתן היה להבין.

בדיון הטיעונים לעונש (17.2.2022) הפנו הצדדים בהסכמה לעובדה 3 באישום השני וביקשו שגזר הדין יתבסס עליה.

7. **הנאשם** אמר את דברו. הנאשם מסר כי הוא מתנגד אידיאולוגית לסמים, כי חשב שהוא עושה דבר טוב ודואג למטופלים וכי הוא מבקש סליחה על ה"בלאגן" שגרם.

דיון והכרעה

8. הצדדים הציגו בענייננו הסדר מסוג "הסדר טווח" במסגרתו המאשימה הגבילה את טיעוניה לעונש של 12 חודשי מאסר ואילו ב"כ הנאשם טען באופן חופשי, ועתר לעונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות. המאשימה

עמוד 4

התייחסה למתחם העונש ההולם לשיטתה במסגרת טיעוניה.

בפסיקת בית המשפט העליון קיימות גישות שונות ביחס לשאלה האם במסגרת הסדר שכזה פטור בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם. מחד, קיימת גישה לפיה קביעת מתחם עונש הולם על-ידי בית המשפט היא אמירה נורמטיבית של בית המשפט אשר צריכה להיאמר ללא קשר להסדר שבין הצדדים. מאידך, קיימת גישה לפיה בנסיבות דומות, של הסדרים "סגורים" או "הסדרי טווח", אין מקום לקביעת מתחמי עונש הולם. לעניין הגישות השונות ראו למשל ע"פ 8109/15 אהרון אביטן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.06.2016), פסקה 8.

לצד אלה, קיימת גם גישה ביניים לפיה במקרה שכזה אין צורך בהרחבה ובפירוט של מתחם העונש ההולם. צורך שכזה יכול לקום בעיקר עת מוצא בית המשפט להטיל עונש שנמצא מחוץ לטווח המוסכם. בעניין זה ראו למשל ע"פ 6943/16 גנדי גלקין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.01.2018), פסקה 3.

סבורני כי נוכח אופיו של ההסדר והעובדה שהעונש שאותו מצאתי להטיל על הנאשמים נמצא בתוך טווח הטעון המוסכם של הצדדים, אין הכרח לשרטט במדויק את גבולות מתחם העונש ההולם בענייננו. אחר כל זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, וכדי להבין את מסקנתי בדבר העונש הראוי לנאשם, מצאתי לעמוד גם על השיקולים שמגבשים על דרך כלל את מתחם העונש ההולם.

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו בענייננו הם הגנה על שלום הציבור ובריאותו, שמירה על חיי המסחר, על הגינות וחופש הפעולה של הפרט, על יחסי אמון בין רופאים לרוקחים, על הקופה הציבורית והיציבות הכלכלית והשוויון בנטל נשיאת המס.

10. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא ממשית ולא מבוטלת בשים לב למספר העבירות, לאופי העבירות, למעמדו ולתפקידו של הנאשם, לתכנון ולתחכום של מעשיו ולחלקו המרכזי בביצוע העבירות.

הנאשם יצר מצג שווא בפני רוקחים באמצעות יצירת מרשמים עם פרטי מטופלים פיקטיביים תוך שימוש בצילומי דרכונים ישנים של מטופלים בהם טיפל בעבר. הנאשם קיבל באמצעותם תרופות שונות, ביניהן כאלו המוגדרות כסמים מסוכנים בפקודת הסמים (ריטלין, פנטנול ופרקוסט), אותן ייצא בדואר ישראל כשהוא רושם עליהן כי מדובר בדוגמיות, על-פי הזמנה באתר אינטרנט אותו הפעיל, למטופלים שונים ברחבי העולם שאבחן אותם. בנוסף, הנאשם דיווח כי הכנסותיו הן כביכול מיצוא ולכן הן פטורות מתשלום מע"מ כשלמעשה ייצא תרופות ללא היתר בעסקאות שאינן חוקיות.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לריבוי העבירות, לתכנון המדוקדק שקדם לביצוע העבירות, (למשל הקמת חברה והפעלת אתר, שימוש בדרכונים ישנים ובמרשמים פיקטיביים), לניצול מעמדו של הנאשם, לנזק שנגרם מביצוע העבירות הן לאמון שבין רופאים לרוקחים בעקבות מצג השווא, הן לבריאות הציבור והן לקופה הציבורית, לכמות התרופות שהנאשם ייצא, לסיבה שהביאה אותו לבצע את העבירות (רווח כספי) לרבות לעובדה כי דיווח על חבילות התרופות כדוגמיות במטרה להתחמק מתשלום מס, לחלקו של הנאשם בתכנון ובביצוע של העבירות ולעובדה כי מדובר בתרופות המוגדרות כסמים מסוכנים בפקודת הסמים.

נתתי משקל גם לנזק שעלול היה להיגרם בדמות הגעת תרופות המוגדרות כסמים לשימוש פסול על-ידי אנשים שלא נזקקים לאותן תרופות, על הנגזר מכך.

לא מצאתי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם פעל בעיקר מתוך אלטרואיסטיות על מנת לעזור למטופלים. הנאשם הקים חברה ואתר ופעל באופן מרמתי הן כלפי הרוקחים והן כלפי שלטונות המס על מנת להפיק רווח כספי ממעשיו.

לצד כל האמור, בחינת נסיבות ביצוע העבירות מלמדת כי בענייננו אין מדובר בעבירת ייצוא סמים "קלאסית" דוגמת ייצוא סמים מסוכנים מסוג הרואין או קוקאין ואף לא קנבוס או סמי "פיצוציות".

בענייננו מדובר ב**רופא ששלח תרופות** שאף שהן מוגדרות בפקודת הסמים כסמים מסוכנים הן נועדו למטרה שונה. לא זו אף זו, כעולה מעובדה 3 לאישום השני, הנאשם שלח את התרופות רק **לאחר שאבחן בעצמו** את המטופלים, והתרופות שנשלחו, **נשלחו למטופלים בהתאם למחלה ממנה סבלו**.

בנוסף, האתר שהנאשם הפעיל לא היה פתוח לכל דורש אלא רק למי שהנאשם או הרופאים הפנו את המטופל אליו כך שהאתר שימש למעשה ככלי עזר להזמנת התרופות לאותם מטופלים ולא ככלי שיווקי לייצוא המוני של תרופות או סמים.

ברי כי התנהלותו הפיראטית והמרמית של הנאשם היא פסולה ועל כך עליו לתת את הדין. **ואולם למצער ביחס לעבירות החמורות של ייצוא הסמים, נסיבות ביצוע העבירות מאירות את האירוע באור שונה מהרגיל, ומשליכות הן באופן ממשי על מידת האשם של הנאשם.**

כאמור בסעיף 40ב' לחוק העונשין "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה **בנסיבותיו** ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

12. בשל הנסיבות החריגות של ביצוע העבירות נוצר קושי למצוא בפסיקה הנוהגת מקרים דומים. לצד זאת ראוי לציין שאכן, ככלל, בעבירות מעין אלו נהוג להטיל עונשי מאסר בפועל.

עיינתי בפסיקה שצרפה המאשימה ומצאתי שמדובר בנסיבות שונות מנסיבות ענייננו.

כך בת"פ (מחוזית-א-יפו) 40238-06 **מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח'** דובר בעבירות רבות יותר וקשות יותר, דוגמת הלבנת הון, דובר בנאשמים שלא לקחו אחריות וניהלו הליך הוכחות ובנוסף לנאשם 2 שם שהיה רופא היה כבר "עבר משמעותי" בגין רשלנות במתן טיפול רפואי עם זיקה מסוימת לעבירות בהן הורשע באותו תיק;

כך בע"פ 54/79 **ד"ר משה בורוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.10.1979) דובר בנסיבות חמורות יותר (רופא שהורשע בעבירות של מרמה וסחר בסמים בכך שמכר סמים לנרקומנים) ובנאשם שלא לקח אחריות והורשע

רק לאחר ניהול הליך הוכחות; ובענין אטיאס וחופרי אבו חמד (ת"פ (שלום-ב"ש) 46094-06-18 **מדינת ישראל נ' אטיאס**, ת"פ (שלום-ב"ש) 54654-06-18 **מדינת ישראל נ' חופרי אבו חמד**) דובר בנסיבות אחרות לחלוטין של עבירות מס, על-ידי נאשמים שלחלקם היה עבר פלילי לרבות מאסר על תנאי או כאלה שניהלו הליכי הוכחות.

13. כעולה מטיעוניה, גם המאשימה סבורה שנסבותיו של תיק זה הן חריגות ולכן מצאה לחרוג מעמדתה העונשית הרגילה בעבירות מעין אלו עת עתרה ל-12 חודשי מאסר. ההגנה וודאי טוענת לחריגות המקרה.

הנה כי כן, שני הצדדים סבורים כי נסיבות ביצוע העבירות הן חריגות ומצדיקות התייחסות "אחרת". המחלוקת בין הצדדים בסופו של יום היא, האם התייחסות אחרת זו צריכה לבוא לידי ביטוי בריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח לתקופה של שנה כעתירת המאשימה, או שמא ההתייחסות האחרת מצדיקה שהמאסר במקרה זה ירוצה בדרך של עבודות שירות כעתירת ההגנה.

14. סבורני, כי בענייננו השילוב שבין נסיבות ביצוע העבירות החריגות לבין הודאת הנאשם במיוחס לו מייד עם פתיחת משפטו; לקיחת האחריות על-ידו; גילו המבוגר; מצבו הבריאותי, תרומתו לחברה כמשתקף בעדויות ובמכתבים שצורפו; עזיבתו את מקצוע הרפואה לצמיתות על הפגיעה בנאשם במישורים השונים הנובעת מכך; הפגיעה של עונש ריצוי מאסר לנאשם זה (בשים לב לגילו ולמצבו הרפואי) ובעיקר העובדה שזה הסיר המחדל במלואו והקדים לשלם לקופת המדינה סכום משמעותי של ₪ 707,068 עוד לפני שנגזר דינו על חשבון קנס, הוא שמאפשר במקרה זה קביעה שהמאסר ירוצה בעבודות שירות.

בענין זה יפים דברי כב' השופט מ' אלון בע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.10.1989):

"ענישתנו היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'... זאת תורת הגישה האינדיווידואלית". בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים".

15. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, הנאשם יבצע את העבודות ב"יד שרה", משך 5 ימים בשבוע, על-פי טווח השעות המתאפשר בחוק, וזאת החל מיום 26.6.2022.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע עבודות השירות ונפקות העדר

שיתוף

עמוד 7

פעולה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת מרמה, סם או מס מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת מרמה מסוג עוון.

ג. קנס בסך של 707,068 ₪ או 8 חודשי מאסר תמורתו. מטיעון הצדדים עולה שהקנס כבר שולם, וככל שאכן כך הם פני הדברים אין צורך לשלם קנס נוסף.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ב, 28 אפריל 2022, במעמד הצדדים.